

การส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี
Promotion of Morality And Ethics Training for Youths of Sangha in
Phunphin District, Suratthani Province

นิคม น้าชม*
Nicom Nachom

Received: January 17, 2020 Revised: May 14, 2020 Accepted: May 29, 2020

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) ศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยในส่วนของ การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลภาคสนามจากผู้บริหารโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองและนักเรียน โรงเรียนพุนพินวิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 283 คน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที และค่าเอฟ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และในส่วนของ การวิจัยเชิงคุณภาพมีการวิเคราะห์เอกสาร และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลภาคสนามจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูป/คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ผลการวิจัยพบว่า

1. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองและนักเรียน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า สถานภาพส่วนบุคคลได้แก่อายุและระดับชั้น ของผู้บริหารโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง

* คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchabun Rajabhat University.

ผู้ปกครองและนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนสถานภาพส่วนบุคคลได้แก่เพศ และวุฒิการศึกษาทางธรรม ไม่มีผลทำให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ (1) ควรศึกษา การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย (2) ควรศึกษาการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรม โดยศึกษากับกลุ่มผู้รับศีลอุโบสถในวัด กลุ่มนักศึกษาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย (3) ควรศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมที่มีกลุ่มประชากรเฉพาะพระภิกษุที่บวชใหม่ บวชไม่กี่วันหรือบวชในพรรษา เพื่อจะได้นำไปพัฒนาหลักสูตรสอนพระภิกษุไม่นาน ซึ่งยังไม่มีหลักสูตรนี้

คำสำคัญ (Keywords): ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม, การอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน

Abstract

The Research entitled " Promotion of Morality and Ethics Training for Youths of Sangha in Phunphin district, Suratthani province " with objectives were: (1) To study the morality and ethics promotion for youths of the Sangha in Phunphin district, Suratthani province, (2) To study comparison Promotion of Morality and Ethics Training for Youths of Sangha in Phunphin District, Suratthani Province and, (3) To study problems and obstacles and suggestions for Promotion of Morality and Ethics Training for Youths of Sangha in Phunphin district, Suratthani Province in this study is a quantitative research (Quantitative Research) Field data collection from school administrators, mentors, parents and students PhunphinWitthaya School Suratthani this research uses Taro Yamane's formula, with a population of students who are studying grade 4-6. Number of schools: 959 people, therefore, the size of the sample group was 283 people using questionnaires. is a tool for collecting data. The characteristics of the questionnaire were both closed and open ends. The researcher analyzed the data obtained. By finding the frequency, percentage, Standard Deviation: S.D., Test the hypothesis by t-test and F-test. One-way analysis of variance. Therefore, comparing the differences in the average in pairs With the least significant difference method (Least Significant Difference: LSD.)

The Findings of research were as following:

1. Promotion of morality and ethics for youth of the Sangha in Phunphin district, Suratthani province, overall at a high level Is equal to 3.92 When considered individually, it was found that promoting morality and ethics for youth of the Sangha District, Phunphin District, Suratthani Province In every level

2. Promoting morality and ethics for youths of the Sangha in Phunphin district, Suratthani province according to the opinions of school administrators, teachers, parents and students classified by personal status, found that personal status is age and grade level. Of school administrators, mentors, parents and students who responded to the questionnaire Resulting in different opinions on morality and ethics for youth of Phunphin District, Suratthani Province, which are acceptable to the hypothesis set Personal status is gender And academic qualification There is no effect on different opinions.

3. Suggestions for promoting morality and ethics for youths of the Sangha in Phunphin district, Suratthani province, namely (1) should study the administration of the Sangha affairs in the practice of meditation practice at the famous Dharma practice in Thailand (2) should study management of Buddhist affairs in the practice of meditation By studying with precepts in the temple student group or government officials as well. (3) should study the administration of the Sangha in the practice of Dharma practice with a specific population of PhraNakhra, who are new monks ordained a few days or ordained in the rainy season In order to be able to develop the curriculum to teach monks which still does not have this course.

Keywords: Promotion of Morality, Ethics Training for Youths

บทนำ (Introduction)

พระสงฆ์ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพและให้คุณธรรม คือความประพฤติดีปฏิบัติชอบ สำหรับเป็นเครื่องอุปถัมภ์ค้ำจุนวิชาชีพให้เจริญรุ่งเรืองและคงอยู่ตลอดไปเมื่อกาลเวลาผ่านไปได้มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในหลายๆด้านดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันบทบาทแห่งความเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาและทางด้านจริยธรรมของพระสงฆ์จะถูกลดลงไปบ้าง แต่กระนั้นพระสงฆ์ท่านก็พยายามที่จะรักษาบทบาทนี้ไว้เท่าที่ความสามารถจะพึงมี ทั้งนี้เพื่อความเจริญมั่นคงของประเทศชาติและเพื่อความสงบสุขของประชาชนซึ่งสถานการณ์บ้านเมืองของประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ก็ดูน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเสื่อมถอยในด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนทั้งในระดับนักการเมืองข้าราชการ หรือคนในแวดวงอาชีพอื่นๆและภาพที่เห็นชัดเจนและเป็นข่าวอยู่ทุกวันนี้ก็คือการทุจริตคอร์รัปชัน การก่ออาชญากรรม การใช้ความรุนแรง

การกลั่นแกล้งรังแก การล่วงละเมิดสิทธิ การฆ่าตัวตาย การเสพและการค้ายาเสพติด ซึ่งแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา รวมถึงการแต่งกายล้อแหลมที่เป็นมูลเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศของนักศึกษาหญิง การขายบริการทางเพศของนักศึกษา การที่นักศึกษาอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา ทะเลาะวิวาทของนักศึกษาทั้งภายในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาวิกฤตอันน่าเป็นห่วงจากการพัฒนาที่ขาดความสมดุล โดยมุ่งสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วทำให้บุคคลและสังคม รวมทั้งโครงสร้างและกลไกการบริหารและการจัดการต่างๆ ปรับตัวตามไม่ทัน เกิดความไม่สมดุล2ระหว่างการพัฒนาทางวัตถุกับการพัฒนาทางจิตใจก่อให้เกิดปัญหานานัปการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 12) โดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชนในวัยเรียน และปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มของเยาวชนดังกล่าวทุกคนต่างลงความเห็นตรงกันว่าเยาวชนไทยของเราขาดการปลูกฝังในด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างยั่งยืน คืออาจจะมียุ่อย่างแต่เป็นแบบฉาบฉวย ไม่เกิดผลที่ถาวรในขณะที่สังคมไทยต้องการเห็นภาพการพัฒนาเยาวชนไทยไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจมีสติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีรายงานผลการสำรวจของผู้ที่ถูกให้ออกจากงาน เฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของตัวพนักงานเองพบว่า 17% ถูกให้ออกจากงานเพราะขาดทักษะความรู้และประสบการณ์83% ถูกให้ออกจากงานเพราะปัญหาเรื่องความประพฤติและบุคลิกภาพ ในขณะเดียวกันมีผู้ไปสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการในการพิจารณารับคนเข้าทำงานในหน่วยงาน องค์กร สถาบันต่างๆพบว่าผู้ประกอบการส่วนมากต้องการบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังนี้ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน เสียสละ และมีความรับผิดชอบ ซึ่งปรากฏการณ์ในสังคมดังกล่าวมานี้เป็นผลโดยตรงมาจากรื่องของการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรมนั่นเอง

ดังนั้นประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนวิธีการและกระบวนการในการบริหารงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาด้านการศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเยาวชนอันเป็นอนาคตของชาติ รากฐานของการพัฒนาประเทศต้องเริ่มจากการพัฒนาคุณภาพของประชากรภายในประเทศเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550: ข) และการจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กจะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป พลเมืองในประเทศไทยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติไทยและเป็นสถาบันหลักของสังคมไทยที่แทรกอยู่ในวัฒนธรรมวิถีดำเนินชีวิตของคนไทย ดังนั้นเด็กไทยจึงสมควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรมตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับวัยและเป็นประโยชน์แก่ชีวิตอย่างแท้จริงตั้งแต่เริ่มแรก

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงได้กำหนดให้นักเรียนที่เป็นชาวพุทธเรียนวิชาพระพุทธศาสนาตลอดหลักสูตร ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนาอื่นก็กำหนดให้เรียนคุณธรรมพื้นฐาน 13 ประการ และระบุว่าการสอนวิชาพระพุทธศาสนาให้ได้ผลสมบูรณ์นั้นควรกำหนดจุดมุ่งหมายหลักคือ ต้องให้นักเรียนรับรู้ เข้าใจ ศรัทธา และเห็นคุณค่าของพระพุทธศาสนา

และพระรัตนตรัย ปฏิบัติตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม แม้กระทรวงศึกษาธิการจะจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาทุกชั้น และทุกระดับการศึกษาตลอดระยะเวลาเรียน 12 ปีก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มากกล่าวคือ การบริหารและการจัดการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนายังขาดประสิทธิภาพ ขาดความเอาใจใส่ และไม่มีมาตรการเสริมอย่างเป็นรูปธรรม สถานศึกษาหลายแห่งจึงไม่ได้จัดให้มีการเรียนการสอนอย่างจริงจัง รวมทั้งขาดการบูรณาการการเรียนการสอนด้านศีลธรรมเข้ากับวิชาสามัญโดยทั่วไปอีกทั้งไม่ให้ความสำคัญต่อพระภิกษุที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาอย่างถ่องแท้เข้ามาเป็นครูหรือวิทยากรในสถานศึกษานายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ กล่าวว่า การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับจริยธรรมเดิมครูจะจัดให้มีการสวดมนต์ทุกวันศุกร์ เป็นเวลา 1 ชั่วโมงกว่าๆ และมีชั่วโมงวิชาศีลธรรมด้วยแต่ในการเรียนการสอนในปัจจุบันแทบจะไม่ได้ให้ความสนใจในการสวดมนต์และวิชาดังกล่าวมากนัก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องน่าเบื่อ แต่เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ในขณะที่มีความรู้เนื้อหาวิชาบางเรื่องจะลืมเลือนไปแต่ประสบการณ์การสวดมนต์ที่โรงเรียนยังคงติดตัวอยู่จนทุกวันนี้ หากต้องการสอนเด็กให้เป็นคนดีมีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี มีหลักธรรมของศาสนาเข้ามาประทับระครองจิตใจเด็กจึงต้องปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของเด็กให้สูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการ คุณธรรมและจิตใจควรจะทำไปพร้อมกัน มิใช่สอนแต่วิชาการอย่างเดียว เด็กก็จะไม่รู้เรื่องศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง “การส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” เพื่อศึกษาในการวางแผนการส่งเสริมนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปกับความรู้ซึ่งจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในสังคมไทย เพื่อชีวิตก้าวไปสู่ความสุข และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research objectives)

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการดำเนินวิจัย (Research Method)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-Methods Research) กำหนดขอบเขตเนื้อหาใน 3 ด้าน คือ ใน 3 ด้าน คือ (1) ด้านเนื้อหาหลักสูตรอบรม (2) ด้านการจัดกิจกรรมการอบรม (3) ด้านการใช้สื่อการสอนในการอบรม(กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, 2552: 61)

ประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร ได้แก่ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโรงเรียนพุนพินพิทยาคมมี จำนวนนักเรียน 959 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองและนักเรียน โรงเรียนพุนพินพิทยาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยศึกษาทั้งหมด จำนวน 959 คน

(Key Informant)ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 รูป/คน ประกอบด้วยครู นักเรียน ผู้ปกครอง ในโรงเรียนพุนพินพิทยาคม และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบปลายเปิด (Open Ended Question)และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดด้วยตนเอง โดยนำหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปเสนอเพื่อขอความอนุเคราะห์และสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้สมบูรณ์ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที และค่า เอฟ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุดและในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพมีการวิเคราะห์เอกสาร และวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัย (Research Results)

1. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองและนักเรียน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า สถานภาพส่วนบุคคลได้แก่อายุและระดับชั้น ของผู้บริหารโรงเรียน

ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองและนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม มีผลทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนสถานภาพส่วนบุคคลได้แก่เพศ และวุฒิการศึกษาทางธรรม ไม่มีผลทำให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ (1) ควรศึกษา การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย (2) ควรศึกษาการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรม โดยศึกษากับกลุ่มผู้รับศีลอุโบสถในวัด กลุ่มนักศึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย (3) ควรศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมที่มีกลุ่มประชากรเฉพาะพระบวชใหม่ที่บวชใหม่ กี่วันหรือบวชในพรรษา เพื่อจะได้นำไปพัฒนาหลักสูตรสอนพระบวชไม่นาน ซึ่งยังไม่มีหลักสูตรนี้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การส่งเสริมการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนของคณะสงฆ์อำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม

พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตรอบรม สอนให้ตั้งอยู่ในศีลธรรมและเห็นคุณค่าของพระรัตนตรัยมีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน น่าสนใจเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติตามได้ ผู้ปฏิบัติธรรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้ปฏิบัติธรรมให้ความคิดเห็นในด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับมากยกเว้นสอนให้ตั้งอยู่ในศีลธรรมและเห็นคุณค่าของพระรัตนตรัย สอดคล้องกับที่พระอดิศร ฐานวุฑฺโฒ (กลุ่มประสิทธิ์) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ศึกษาการฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม : ศึกษากรณีค่ายธรรมทายาทของฝ่ายบริการฝึกอบรม ส่วนธรรมนิเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กล่าวไว้ว่า การอบรมคุณธรรมจริยธรรมค่ายธรรมทายาทมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยของฝ่ายบริการฝึกอบรม ส่วนธรรมนิเทศ เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา สามารถพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ (พระอดิศร ฐานวุฑฺโฒ (กลุ่มประสิทธิ์), 2552: 1)ด้านการจัดกิจกรรมการอบรมมีขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติธรรม กิจกรรม ระยะเวลาที่เหมาะสม เครื่องขยายเสียงฟังชัด ผู้ปฏิบัติธรรมให้ความคิดเห็นในด้านรูปแบบการอบรมอยู่ในระดับมาก แต่ก็มีปัญหาอุปสรรคบ้างจากแบบสอบถามปลายเปิด อาทิ กำหนดเวลาทำกิจกรรมไม่ชัดเจน เดินจงกรมน้อยไป แบ่งเวลาไม่เหมาะสม บางกิจกรรมใช้เวลาไม่เท่ากัน ซึ่งสอดคล้อง พระมหาสีงห์ชัย ธมฺมชโย (เขียวสุก) กล่าวไว้ว่า พบว่า บทบาทของพระสงฆ์ตามความคาดหวังของกลุ่มผู้ปกครอง มีความเห็นว่า พระสงฆ์ทำบทบาทในด้านสาธารณูปโภคและระบบนิเวศเป็นอันดับหนึ่ง และคาดหวังให้พระสงฆ์แสดงบทบาทในการอบรมเยาวชนให้ตั้งอยู่ในจริยธรรมให้มากขึ้น และการเป็นตัวอย่างที่ดีของเยาวชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและครอบครัวเนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานทำได้ไม่เต็มที่ (พระ

มหาสิทธิ์ชัย ธมมชโย (เขียวสุก), 2549: 1) ด้านการใช้สื่อการสอนในการอบรม การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เยาวชนควรใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยการในอบรม โดยให้พระวิทยากรหรือครูอธิบายค่านิยมต่างๆ อธิบายถึงหลักการปฏิบัติให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ช่วยสังคม เช่น รักเมืองไทย กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย พยายามเน้นทฤษฎีสู่การปฏิบัติให้อยู่ในศีลธรรม และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยซึ่งสอดคล้อง แสงจันทร์ มโนสร้อย กล่าวไว้ว่า ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนจริยธรรม ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน ผู้สอนประสบปัญหาเรื่องสื่อการจัดทำสื่อการสอนที่มีไม่เพียงพอขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย เช่น สไลด์ วีดิทัศน์ นอกจากนี้ผู้สอนต้องการให้มีการอบรมให้ความรู้ในการจัดทำสื่อการสอน และต้องการสื่อที่ทันสมัยสะดวกต่อการใช้ และให้ความรู้เพียงพอต่อนักเรียนด้วย (แสงจันทร์ มโนสร้อย, 2550: 1)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจัดสัมมนาเป็นประจำทุกภาคเรียน ในการนำเอาหลักคำสอนทาง พุทธศาสนาเข้ามีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตร นำไปประพฤติปฏิบัติ พัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และปัญญาให้สูงขึ้น
2. ควรฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อพระสงฆ์จะได้มีการวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
3. ควรจัดให้พระสงฆ์ที่การอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนในโรงเรียนต่างๆ ได้ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านเทคนิคการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษา การบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย
2. ควรศึกษาการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรม โดยศึกษากับกลุ่มผู้รับศีลอุโบสถในวัด กลุ่มนักศึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย
- 3 ควรศึกษาการบริหารกิจการคณะสงฆ์ด้านการอบรมการปฏิบัติธรรมที่มีกลุ่มประชากรเฉพาะพระนวกะที่บวชใหม่ บวชไม่กัวันหรือบวชในพรรษา เพื่อจะได้นำไปพัฒนาหลักสูตรสอนพระบวชไม่นาน ซึ่งยังไม่มีหลักสูตรนี้

เอกสารอ้างอิง (References)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด**, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ.

(2) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

พระอดิศร ฐานจุฑาโฒ. (2552). “ศึกษาการฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม: ศึกษากรณีค่ายธรรมทายาทของฝ่ายบริการฝึกอบรม ส่วนธรรมนิเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการเชิงพุทธ**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาสิงห์ชัย ธรรมชโย. (2549). “บทบาทของพระสงฆ์ในการอบรมจริยธรรมแก่เยาวชน ในตำบลศรีดงเย็นอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่”. **วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

แสงจันทร์ มโนสร้อย. (2550). “สภาพการจัดการเรียนการสอนจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในอำเภอเวียงหนองล่อง”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา**. (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.